KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.3.2009
KOM(2009) 137 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om vurdering af de fremskridt, som Italien har meddelt Kommissionen og Rådet vedrørende inddrivelsen af den tillægsafgift, som mælkeproducenter skylder for perioderne fra 1995/96 til 2001/02

(forelagt i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2003/530/EF)

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om vurdering af de fremskridt, som Italien har meddelt Kommissionen og Rådet vedrørende inddrivelsen af den tillægsafgift, som mælkeproducenter skylder for perioderne fra 1995/96 til 2001/02

(forelagt i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2003/530/EF)

Kommissionen forelægger denne vurderingsrapport i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2003/530/EF af 16. juli 2003 om foreneligheden mellem en støtte, som Den Italienske Republik agter at yde sine mælkeproducenter, og fællesmarkedet.

Efter beslutningens artikel 1 betragtes den støtte, som Den Italienske Republik agter at yde mælkeproducenterne ved at træde ind og betale Fællesskabet det beløb, som producenterne skylder Fællesskabet i henhold til tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter for perioderne fra 1995/96 til 2001/02, og ved at tillade producenterne at tilbagebetale deres gæld ved hjælp af betalingshenstand uden renter over et antal år, undtagelsesvis som forenelig med fællesmarkedet på betingelse af:

– at producenterne tilbagebetaler gælden fuldt ud i lige store årlige rater, og

– at tilbagebetalingsperioden ikke overstiger 14 år fra 1. januar 2004.

Efter beslutningens artikel 2 er ydelsen af støtten betinget af, at Italien anmelder beløbet for den samlede tillægsafgift for den pågældende periode til EUGFL, og at Italien i tre lige store årlige rater trækker den udestående gæld fra de udgifter, som EUGFL har finansieret for henholdsvis november 2003, november 2004 og november 2005.

Italien anmeldte beløbet for den samlede tillægsafgift for den pågældende periode ved brev af 26. august 2003.

Den udestående gæld blev fratrukket de udgifter, som EUGFL finansierede for november 2003, 2004 og 2005.

Efter beslutningens artikel 3 skal de kompetente italienske myndigheder årligt aflægge rapport til Rådet og Kommissionen om de fremskridt, som de har gjort med at inddrive de beløb, som producenterne skylder i henhold til tillægsafgiften for perioderne fra 1995/96 til 2001/02.

De italienske myndigheder har i henhold til nævnte bestemmelser forelagt Kommissionen deres fjerde rapport ved brev af 3. oktober 2008 fra AGEA vedrørende betalingen af afdraget for 2007. Rapporten blev siden ajourført af de italienske myndigheder, hvilket medførte en række ændringer af oplysningerne i denne rapport.

Betaling af afgifter efter afdragsordningen

Af de i alt 23 460 producenter, der nu skylder afgifter for de syv perioder, som rådsbeslutningen vedrører, men som af nationale domstole har opnået betalingshenstand, indtil de endelige kendelser foreligger, har 15 355 valgt at betale efter afdragsordningen. Ved at vælge afdragsordningen forpligtede de sig til at trække alle retstvister tilbage. Manglende

betaling af et års afdrag indebærer også udelukkelse fra ordningen, og producenterne risikerer konfiskation af det fulde skyldige beløb med renters rente.

De 15 355 deltagende producenter skyldte omkring 345 mio. EUR i 2004, inden første afdrag blev betalt, hvilket svarer til ca. 1/3 af det samlede beløb for udestående gæld på producentniveau. Det ser altså ud til, at et flertal af de producenter, der var ansvarlige for de mindre individuelle leveringsoverskridelser, valgte at tilslutte sig ordningen. Producenterne med de større individuelle leveringsoverskridelser (omkring 8 000 producenter, som har fået opgjort en afgiftsgæld på omkring 680 mio. EUR for de syv perioder) har derimod foretrukket at fortsætte deres retstvister for de italienske domstole. Det skal dog bemærkes, at de italienske myndigheder i 2007 modtog 150 nye ansøgninger om afdragsbetalinger svarende til omkring 3 mio. EUR.

Det fjerde afdrag, som 12 426 producenter skulle betale senest den 31. december 2007, var på 25 074 413,99 EUR. De italienske myndigheder har fastslået, at 12 183 producenter har indbetalt i alt 25 006 160,19 EUR i 2007. Det betyder, at 98 % af producenterne rettidigt har indbetalt 99,7 % af afgifterne under det fjerde afdrag. Rettidig indbetaling af første, andet og tredje afdrag er tidligere blevet opgjort til henholdsvis 99,6 %, 97,9 % og 99,5 % af de skyldige beløb. Det samlede indbetalte afgiftsbeløb vedrørende de fire første afdrag andrager således omkring 103 mio. EUR (99,2 % af det samlede skyldige beløb).

Selv om disse niveauer afgjort tyder på, at de deltagende producenter ønsker at opfylde deres forpligtelser, mener Kommissionen, at opfølgningen af de sager, hvor betaling ikke er blevet registreret inden fristens udløb, er en vigtig indikator for, i hvilket omfang myndighederne håndhæver deres forpligtelse til at sørge for en korrekt overholdelse af ordningens betingelser og fuldstændig opkrævning af det skyldige afgiftsbeløb.

For den fjerde afdragsperiode havde 63 producenter endnu ikke indbetalt afdrag svarende til 68 253,80 EUR ved udgangen af 2007. Ifølge oplysninger fra de italienske myndigheder underrettede de centrale myndigheder de relevante regionale myndigheder om alle disse sager, så de kan foretage opkrævning af de skyldige beløb (inkl. renter).

I den forbindelse bemærker Kommissionen dog, at den fjerde rapport ligesom sidste år ikke indeholder nogen angivelse af de faktisk opkrævede afgiftsbeløb, der er en følge af de italienske myndigheders kontroller og inddrivelsesprocedurer. Supplerende oplysninger, som de italienske myndigheder fremsendte i december 2008, viser dog, at 1 204 511,18 EUR (dvs. 15 % af den samlede udestående gæld) hidtil er blevet indbetalt i form af afgifter fra de producenter, der ikke rettidigt indbetalte deres afdrag under et af de fire første afdrag. Disse producenter har derfor skullet betale hele deres gæld med renters rente, og de blev udelukket fra videre deltagelse i 14-årsordningen. Det betyder, at 6 878 274,31 EUR (dvs. 85 % af den samlede udestående gæld) fortsat skal indbetales af de producenter, der er blevet udelukket fra afdragsordningen på grund af for sene betalinger.

Afgifter for perioderne 1995/96 til 2001/02, der ikke er indgået i afdragsbetalingsordningen og fortsat er omtvistet for de italienske domstole

Den forholdsvis lave anvendelse af afdragsbetalingsordningen, for så vidt angår de indbetalte afgiftsbeløb, er allerede blevet omtalt. Det indebærer, at den hindring, som den suspension af betalingsanvisningerne, som de italienske domstole har tilkendt, udgør, indtil den endelige kendelse foreligger, fortsat består for omkring 8 000 producenter, der skal betale omkring 680 mio. EUR og har valgt at fortsætte deres retstvist.

Kommissionen gav i sine vurderingsrapporter til Rådet i 2006 og 2007 udtryk for, at Italiens fremtidige årlige rapporter specifikt bør vedrøre retstvister for de pågældende syv perioder og indeholde oplysninger, som bekræfter modtagelsen af betalinger fra de producenter, der har tabt deres retstvister. Uden sådanne oplysninger kunne Kommissionen ikke tidligere korrekt overvåge, hvilke fremskridt der gøres med opkrævningen af den del af afgiften, der ikke blev indbetalt i forbindelse med afdragsbetalingsordningen.

Som svar på denne anmodning er der i den italienske rapport anført en fortegnelse over omtvistede afgiftsbeløb vedrørende de pågældende syv perioder, for hvilke italienske domstole har truffet afgørelse til fordel for administrationen i løbet af 2005 og 2006 til et samlet beløb af 1 533 584,36 EUR, hvoraf der kun er registreret betalinger på 346 833,70 EUR på rapportens dato. Efter at Kommissionen havde anmodet om flere oplysninger om dette spørgsmål, modtog den supplerende oplysninger i december 2008, der også vedrørte de i 2007 og 2008 afsagte domstolskendelser. Af de senere modtagne oplysninger fremgår det, at der i 2005 til 2008 var blevet afsagt kendelser til fordel for administrationen til et samlet beløb af 4 108 523,39 EUR (inkl. ovennævnte 1 533 584,36 EUR, dvs. 0,6 % af den samlede udestående gæld). Kun 314 960,15 EUR syntes dog at være blevet indbetalt til de italienske myndigheder i december 2008 (dvs. 7,7 % af det beløb, for hvilket der var afsagt kendelser til fordel for administrationen).

Efter at de italienske myndigheder har fremsendt supplerende redegørelser, står det også klart, at ovennævnte afgiftsbeløb til fordel for administrationen omfatter sager med mulighed for at anke. Det kan delvis forklare, hvorfor de indbetalte beløb er forholdsvis små. Kommissionen mener, at de italienske myndigheder i deres fremtidige årlige rapporter nærmere bør angive, hvilke endelige afgiftsbeløb administrationen er blevet tilkendt, så der kan skabes et klarere billede af, hvilke fremskridt der faktisk er gjort i denne henseende. Kommissionen mener også, at den bør modtage oplysninger om de eventuelle sager, hvor mælkeproducenter, der har gjort indsigelse mod afgifterne, har fået medhold af de italienske domstole.

Kommissionen noterer sig, hvor langsomt det går med at få opkrævet de afgifter, der ikke er omfattet af afdragsbetalingsordningen. Det gælder både for retssagernes varighed (der er hidtil kun truffet afgørelse om 4 mio. EUR af de 680 mio. EUR) og varigheden af opkrævningen af de beløb, hvor mægling er afsluttet (kun omkring 300 000 EUR af 4 mio. EUR). Hvad angår de kendelser, der blev afsagt i 2005 og 2006, forekommer det ikke normalt, at størstedelen af den bekræftede gæld ikke var blevet inddrevet i december 2008.

Konklusion

Kommissionen finder, at de fremskridt, som de italienske myndigheder har gjort i forbindelse med opkrævningen af de beløb, som de producenter, der har valgt at indgå i den i 2003 af Rådet godkendte afdragsbetalingsordning for perioderne fra 1995/96 til 2001/02, skylder i form af tillægsafgifter, er udtryk for en hensigtsmæssig forvaltning af denne ordning. Kommissionen gør imidlertid opmærksom på, at oplysningerne om de beløb, der faktisk er opkrævet af de få deltagende producenter, der undlod at indbetale afdrag, og som derfor blev udelukket fra yderligere deltagelse, viser, at den udviste omhu og fremskridtet i forbindelse med opkrævningen af de relevante afgifter skal forbedres.

Hvad angår de afgiftsbeløb, der ikke indgik i afdragsordningen, og for hvilke retstvisterne er endt med endelige retskendelser til fordel for administrationen, beklager Kommissionen de opnåede fremskridts langsomme karakter og mener ikke, at inddrivningen af afgifter foregår på tilfredsstillende vis.